

voor als je kwaad bent

Taal is altijd in beweging, en scheldwoorden tonen die lenigheid nog wel het meest. Als een dichter kwaad is, is het helemaal genieten geblazen. Kijk ze foeteren en fulmineren zoals je dat zelf graag op het moment suprême zou kunnen. Een gedicht kan een steekwapen zijn: lekker dreigen dat je iemand als een sjasliek aan een spies wil rijgen, bijvoorbeeld. Maar een gedicht kan ook een plek zijn waarin de juiste metafoor eindelijk een woede die al generaties lang broeit grijpbaar maakt. Of aan de hand van een platgereden vosje heel precies dat gevoel van diepe teleurstelling in de mensheid wordt verwoord.

Ook sarcasme is dichters niet vreemd, zie bijvoorbeeld Adrienne Rich wanneer ze een man een poging tot nadenken ziet doen. Je kunt je afvragen hoe woede over het patriarchaat zich verhoudt tot de meer mondaine frustratie van al je bestanden kwijtraken in de cloud, maar of woede nou onredelijk is of volledig terecht, in beide gevallen is het bevrijdend om het eruit te gooien. Of een dichter dat voor je te laten doen.

Vosje

niemand zal het vosje redden dat in het midden
van de snelweg naar zijn prooi zocht
er per ongeluk zelf een werd
heeft het zin het platgereden vlees bijeen te schrapen
de botjes in elkaar te passen
de enige waarheid is de hogedrukreiniger
de snelweg in een wip weer schoon
ach we kunnen toch niet voor elk vosje
we moeten toch aan onszelf
je kunt in een bad blijven zitten
tot alles zacht wordt
dan nog verdwijn je niet